

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4640

гр. София , 15.09.2021 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 62 СЪСТАВ в закрито заседание на
петнадесети септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния
състав:

Председател: **ВЪРБАН АЛ. СУЧКОВ**

като разглежда докладваното от **ВЪРБАН АЛ. СУЧКОВ** Гражданско дело №
20211110133450 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Делото е образувано по искова молба на Сдружение „П*** п*** к****“ против Министерския съвет на Република България и „Д*** П*** М*** Ч****“ ЕАД. Предмет на делото са предявени от ищеца три установителни иска. С разпореждане № 11552 от 17.08.2021 г. е оставена без движение исковата молба и са дадени указания за отстраняване на констатираните нередовности. Съдът е указал да се посочи правен интерес от предявяване на всеки от исковете. С уточняваща молба ищецът посочва, че правният интерес от предявяване на исковете е обусловен от целите на сдружението, посочени в т.6б от удостоверението за актуално състояние. Предвид, че удостоверение за актуално състояние не е представено, съдът направи справка в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел. От справката се установи, че цитираната със съкращения в уточняващата молба от ищеца цел на сдружението в т. 6б, подт. 5 е следната: да внася на основание чл. 12 и чл. 120 от Конституцията на Република България индивидуални и/или колективни искове, както и обжалване по силата на АПК срещу административни актове и решения на Народното събрание, Министерския съвет, отделни министри, областни управители, общински съвети и кметове на общини и населени места, когато решенията са в пряко противоречие с правните интереси и законните права на българските граждани. Ищецът излага, че сключването на концесионния договор и уговорките, направени с анексите към него са в пряко противоречие с правните интереси на българските граждани. Същевременно исковете са предявени от името на ищеца, който като правен субект – юридическо лице с нестопанска цел, е различен от българските граждани и следва да посочи и обоснове своя правен интерес от така предявените искове.

Абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на един установителен иск е наличието на правен интерес за този, който го предявява /чл. 124, ал. 1 ГПК/. Приема се в доктрината, че такъв ще има, когато имаме правен спор, смущаващ упражняването на право

на ищеца и липса на друг иск за защита. Видно от уточняващата молба, ищецът не посочва правен интерес от предявяване на исковете. Целите на сдружението не могат да обосноват наличие на правен интерес, който следва да е породен от конкретен правен спор. Липсва спор, засягащ упражняването на конкретно право, носител на което да е ищецът. Предвид на това, съдът счита, че не е налице правен интерес, обосноваващ предявяването на исковете, предмет на делото. В случая се касае за договорно правоотношение между държавата като концедент и концесионера, което правоотношение обвързва страните по него. Ищецът не е страна по договора за концесия, същият не го обвързва и за него не произтичат правни последици от сключването и изпълнението му, съответно не са засегнати права и законни интереси на ищеца от твърдяното неизпълнение на концесионния договор. Действително с право на установителен иск се ползват и лица, които не са субекти на правоотношението, предмет на установителния иск, без да имат дори качество на процесуални субституенти. Но предпоставка за наличие на правен интерес от предявяване на установителен иск, като абсолютна положителна процесуална предпоставка за неговата допустимост е: наличие на правен спор, смущаващ упражняването на право на ищеца и липса на друг иск за защита. По така предявените от ищеца установителни искове, същият не посочи засегнатото негово право от твърдяното неизпълнение на концесионния договор.

От друга страна, предявените установителни искове са за факти. Съгласно чл. 124, ал. 4, изр. 2 от ГПК иск за установяване съществуването или несъществуването на факти с правно значение се допуска само в случаите, предвидени в закон. Липсва правна норма, която да предвижда изрично предмет на установителен иска сочените от ищеца факти. Сочените от ищеца факти биха били релевантни при един евентуален гражданскоправен спор между страните по концесионното правоотношение, който спор при отнасянето му пред съда би довел до образуване на съдебно производство в хода на което същите ще бъдат проверявани и установявани. Отношенията между концесионера и органите по ЗК във връзка със сключването на концесионния договор, изпълнението, прекратяването на същия са отношения между равнопоставени страни и всички, свързани с това спорове са разрешими по общия исков ред. Нито в ЗК, нито в ЗПБ се предвижда намеса в отношенията между страните по концесионния договор от трето лице, което не е страна по договора /с изключение на органите, осъществяващи контролни функции по изпълнението на концесионния договор/, както и не се предвижда предявяване на чужди права. Съгласно чл. 26, ал. 2 от ГПК никой не може да предявява от свое име чужди права пред съд освен в предвидените от закон случаи.

Независимо от гореизложеното, касаещо трите установителни иска, следва да се отбележи, че по третия установителен иск искането е гражданският съд да се произнесе, че са налице предпоставките на чл. 68, ал. 1 във вр. с ал. 2 от ЗПБ министърът на енергетиката да упражни едно свое контролно правомощие като спре изпълнението на договора за концесия. В случая, гражданският съд не може да извърши преценка за наличие или не на условията, при които административен орган упражнява властнически правомощия. Правото на административния орган е да прецени наличието на предпоставките по чл. 68, ал. 1 от

ЗПБ. В случай на бездействие от негова страна или отказ да спре действието на концесията, заинтересованата страна може да оспори това по реда на АПК. Правото да се спре изпълнението на договора за концесия е властническо контролно правомощие на административен орган, което се упражнява в хода на административно производство и преценката за наличие или не на предпоставки за упражняването на това правомощие принадлежи само на административния орган. Извън компетентността на гражданския съд е да установява предпоставките, при които министърът на енергетиката налага една принудителна административна мярка, каквато е едностранното временно преустановяване на действието на договора за концесия.

Предвид извършената проверка на допустимостта на исковете и констатираната липса на правен интерес, производството по делото следва да бъде прекратено.

По изложените съображения и на основание чл. 130 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гр. дело № 33450/2021 г. по описа на СРС, 62 състав, като недопустимо и ВРЪЩА исковата молба.

Определението може да се обжалва с частна жалба от ищеца в едноседмичен срок от получаване на съобщението пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____